

ogsaa det eneste, man mener at kunne udvide det med. Ellers sidder man og glæder sig over, at Fiskerne har „Foden under eget Dæk“. Det er naturligvis meget rart, men hvis de ikke kan fiske noget, er det jo mindre fornøjeligt. Og hvad vil det sige, at Fiskerne har Foden under eget Dæk? De har Statslaan og private Prioriteter, og de kræver stadig mere Stats-tilskud, uden det kan Fiskeriet ikke fortsættes. Det tyder jo ikke paa, at det er saa forfærdelig godt med dette Fiskeri under eget Dæk.

Endvidere er det jo dog kun den ene af Mændene paa en Fiskekutter, der har eget Dæk, de andre 3 eller 4 har ikke nogen Part i Skibet og har ikke nogen Udsigt til at faa et Skib. De er altsaa Lønarbejdere og ikke andet — man siger ganske vist, at der fiskes paa Part, men Parterne er jo saaledes, at Kutterejeren faar Broderparten, og de andre faar Mindreparten; de tjener ikke saa meget paa disse Fiskekuttere, som de kunde tjene ved et Storfiskeri ved Færøerne, Island eller Grønland. Og alene for disse Lønarbejderenes Skyld mener jeg, det var bedre, om man fik et Storfiskeri i Gang, et større Fiskeri end det, vi har nu.

Det er der da ogsaa blevet slaaet til Lyd for i indeværende Sommer, idet Generalkonsul Yde i Hamborg har udgivet et Skrift, der er omdelt paa Medlemmernes Pladser, og hvori han siger, at man skulde fremme et saadant Storfiskeri. Det er sikkert den Vej, vi maa ud, vi maa have fremskaffet en Virksomhed, hvorved de Mennesker, som nu er Lønarbejdere, kan faa Muligheder for at tjene noget mere, en Virksomhed, som kan være til Gavn for vort Land og skaffe Arbejde til mange flere Mennesker end dem, der nu er sysselsat ved Fiskeri. Dette synes Kommissionen ikke at have haft Øje for. Generalkonsul Yde, som var Medlem af Kommissionen, var ikke til Stede, da Betænkningen blev afgivet — han var syg —, og har derfor først senere kunnet udsende sin Betænkning i en særlig Bog.

Kommissionen siger ikke andet end, at vi kunde fiske Sild og Makrel ved Skagen. Men hvorfor har man saa ikke gjort det før, naar man mener, det er muligt? Og naar man siger, at Fiskeriet er i bedste Gænge, havde det jo været naturligt at begynde paa dette Fiskeri tidligere. Det er da ikke til at forstaa, hvad det skulde skade, at andre Fiskere gaar paa Storfiskeri; vi har jo ikke saa mange Fiskere her i Landet, at vi ikke godt kunde taale at se flere

beskæftigede ved denne Virksomhed. Der regnes at være 13 000 Fiskere her i Landet, medens Norge har 65 000, og det menes, at vi her i Danmark fisker for 68 Mill. Kr., men Norge for 571 Mill. Kr. Det vilde dog maaske være rimeligt, at vi, som ligger godt for det, idet vi har gode Havne og ligger nær ved de nordlige Fiskebanker, ogsaa tog Del i Fiskeriet deroppe og skaffede Erhvervs-muligheder til flere Mennesker.

Det siges i Betænkningen, at Fiskeriet er aftagende, at Fiskeriet i Nordsøen ikke kan fortsættes ret længe, Kulleren er stærkt aftagende, og Rødspættten er periodisk aftagende. Fiskerne i Esbjerg har i en Skrivelse til Generalkonsul Yde skrevet, at de mener, Fiskeriet gaar tilbage Aar for Aar, vel navnlig ogsaa under Hensyn til den store Konkurrence fra Fiskere fra Norge, Holland, England, Tyskland og flere Lande; man vil ikke vedblivende kunne holde sig alene til Fiskeriet i Nordsøen, men maa længere ud, op til de store, rige Fiskebanker ved Island og Grønland. Men derom siger Kommissionen, at det kan ikke blive til noget, det kan vi ikke naa til her i Landet.

„Fiskeri ved Færøerne giver neppe Anledning til videre Omtale“ hedder det. Det er ganske mærkeligt, for Italienerne, som dog ligger noget af Vejen for det, skulde man synes, kan meget godt omtale det, og de er endog i Færd med at udruste en stor Flaade, som skal gaa op til Færøerne og fiske — skulde de ikke komme til det, bliver det alene, fordi Færingerne har stillet nogle Betingelser, som Italienerne maaske ikke kan opfylde. Fiskeriet ved Island, siger man, har ikke kunnet give Fiskerne „et Udbytte, der har kunnet opveje de Strabadser og Afsavn, som Bedriften deroppe medfører“. Det er dog virkelig besynderligt, at danske Fiskere, som, efter hvad Kommissionen siger, har det aldeles udmærket, ja, saa godt, at de næsten ikke kan faa det bedre, ikke med Fordel kan deltage i Fiskeriet paa de rigeste Banker i Verden, ikke kan opnaa et saadant Udbytte derved, at det kan opveje de Strabadser og Afsavn, det kan medføre. Om Fiskeriet ved Grønland hedder det i Betænkningen, at „nogen Deltagelse fra det egentlige Fiskerierhverv i Fiskeriet ved Grønland har ikke fundet Sted“. Og endvidere hedder det: „Udvalgets overvejende Flertal maa under disse Forhold anse det muligt at drive et passende Fiskeri ved Grønland“. Det er altsaa dog muligt! Men saa hedder det, at indtil videre „maa man være varsom med at tilraade Udrustninger af Fartøjer til Fiskeridrift under Grønland“. Det er en mærkværdig Metode